

Тремтіли коні на стерні...

Василь Герасим'юк

Тремтіли коні на стерні,
в тумані сивім.
У старовинному вбранні
ти йшла на сиглін.
У плесі, ніби у душі,
ховала небо.
Із двох ущелин два вужі
повзли до тебе.
Ти тамувала страх і біль...
Письмом зловіщим
лягла на мох іскриста сіль
з небесних тріщин.
Летіла глиця золота
на лоно голе...
Сліпе іржання доліта
і серце коле.